

statligt läroverk, icke må utesluta rätt för honom att — med tillämpning i vederbörliga delar av de i kungörelsen den 28 juli 1932 (nr 379) angivna grunder — för erhållande av ålderstillägg såsom adjunkt räkna sig till godo sin före sagda läsår fullgjorda tjänstgöring i statens tjänst.

Stockholm den 17 mars 1934.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 106.

Godkänd av första kammaren den 17 mars 1934.

Godkänd av andra kammaren den 17 mars 1934.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av Nya svenska stenkolsaktiebolaget Spetsbergens egendom å Spetsbergen.

(Statsutskottets utlåtande nr 42.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 26 januari 1934 avlåten proposition, nr 81, har Kungl. Maj:t, under återopande av statsrådsprotokollet över handelsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen förklara, att riksdagen icke har något att erinra mot en försäljning av Nya svenska stenkolsaktiebolaget Spetsbergens egendom å Spetsbergen för en köpesumma av 1,000,000 norska kronor samt på de i föreliggande köpekontrakt i övrigt angivna villkor.

Det kan visserligen synas beklagligt, att, sedan ifrågavarande Spetsbergsfyndigheter med betydande såväl statliga som enskilda uppoffringar tagits i besittning för svensk räkning, desamma nu skola fränhändas landet. Trots allt vad som anförts om de stora möjligheterna för kolbrytning på Spetsbergen hava dock svårigheterna för en exploaterings praktiska genomförande visat sig synnerligen stora. Belysande härför är, att det holländska företag som tidigare drivit en omfattande gruvdrift på Spetsbergen numera försålt sina anläggningar till därvarande ryska företag.

Även för det svenska bolagets del hava erfarenheterna varit mycket ogynnsamma. Någon kolbrytning i Sveagruvan har ej ägt rum sedan våren 1925, då driften på grund av inträffad brand måste inställas. Den tidpunkt börjar emellertid närma sig, då frågan om gruvdriftens återupptagande ånyo blir aktuell, om ej av annan anledning så på grund av nödvändigheten av inmutningsrättens hävdande enligt den för Svalbard gällande bergverksordningen. Ett dylikt återupptagande av gruvdriften synes med all sannolikhet förutsätta nya kapitalutlägg utöver de avsevärda investeringar, som redan från svensk sida gjorts i Spetsbergsföretaget.

Största avseende måste enligt riksdagens mening också fästas vid att kommerskollegium ej ansett sig hava anledning att med hänsyn till svenska näringslivets intressen göra någon erinran mot den föreslagna försäljningen. Någon erinran häremot har ej heller i övrigt framkommit från de i ärendet hörda myndigheterna.

Den erbjudna köpeskillingen kan visserligen ej anses hög, särskilt om i betraktande tages vad som under de gångna åren från svensk sida nedlagts för att göra Sveagruvan exploaterbar. Ensamt anläggningarnas och inventariernas anskaffningsvärden uppgå till över 6 miljoner kronor. Med hänsyn till föreliggande förhållanden torde den dock få betraktas som godtagbar.

Vid den prövning riksdagen ägnat ärendet har riksdagen, med fäst avseende också vid vissa upplysningar som under hand införskaffats, ansett sig böra medgiva, att förevarande mellan vederbörande svenska och norska bolag upprättade köpekontrakt från svensk sida godkännes. Enligt vad riksdagens vederbörande utskott inhämtat lär man hava att räkna med möjligheten av att det svenska Spetsbergsbolaget av norska myndigheterna påföres skatt för den realisationsvinst, som försäljningen av bolagets egendom till högre pris än tidigare inköpssumma kan anses innebära. Riksdagen förväntar, att åtgärder vidtagas i syfte att, därest dylik beskattning befinner sig böra ifrågakomma, kostnaderna härför ej drabba det svenska bolaget.

Vetenskapsakademien har i en till riksdagens vederbörande utskott ställt framställning som ett önskemål framfört, att åt svenska vetenskapsmän kunde allt framgent tryggas tillgång till bostadsutrymme i någon av de byggnader, som nu skulle försäljas. Riksdagen förutsätter, att nämnda framställning kan genom Kungl. Maj:ts försorg vinna beaktande.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition, förklarar, att riksdagen icke har något att erinra mot en försäljning av Nya svenska stenkolsaktiebolaget Spetsbergens egendom å Spetsbergen för en köpesumma av 1,000,000 norska kronor samt på de i föreliggande köpekontrakt i övrigt angivna villkor.

Stockholm den 17 mars 1934.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 107.

Godkänd av första kammaren den 17 mars 1934.

Godkänd av andra kammaren den 17 mars 1934.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående omorganisation av latinlyceelinjen vid statens provskola, nya elementarskolan i Stockholm.

(Statsutskottets utlåtande nr 37.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 19 januari 1934 dagtecknad proposition, nr 61, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsproto-